

â€žI MI imamo Bermudski trougao, BREâ€œ

Autor Ljuba
Sunday, 11 January 2009

â€žI MI imamo Bermudski Å trougao, BREâ€œ Å Ova je priÅ•a, zahvalnost svoj deci majke Srbije i Åjire za puno razumevanje usvajanje klauzula o propozicijama nerazumevanja i konfuzija i sprovoÅ•enje istih. A tema, ljubavni trougao.

Zaista je priÅ•a sjajna. PozoriÅite volim ali ne u svojoj kuÅiti, tako da Åtu vam sa slaÅjÅtu ispriÅ•ati zgodu. Ma sve to, dragi m ne bi bilo interesantno, da se nije desilo na Dan zaljubljenih. Elem, pesnikinja slavna pesme kao leptiriÅte publici je slala. Mnogima su iste zavrtele mozak. Po najviÅje se primio admiral broda. Vrlo markantan pedesetogodiÅinjak, jareÅte bradice, pomalo proÅtelav, sa uvek spremljenim Å•eÅljjiÅtem u dÅ¾epu. Zanesen lepotom izgubi se jadan, zaboravi na svoju pratnju, pred kojom, ponudi pesnikinji slavnoj veÅ•ernju zabavu. Pesnikinja prista, obli ga milina, pozvaÅte ga ona, oh kakva brzina. Dugo bi joÅj on u oblacima bio da mu nije pratnja, g-Åica Perla, sunula vodu po sred Åela. A ogledala nigde u blizini...a i publike dosta...kakva sramota... Ali to joj nije bilo dosta. Pesnikinju slavnu za rukav povuÅ•e i predstavi se vrlo vaÅ¾na: â€žDa se zna: ja sam Crvena Perla, estradna dama visokog, novokomponovanog ranga. Svojim likom i delom uzdahe otimam. Meni ne trebaju pesme umne jer ja imam grudi bujne! Ja uÅivam dok se druge stide jer svi dolaze da me vide! Meni ne trebaju reÅ•i snaÅ¾ne jer su samo sise vaÅ¾ne! Dekolte mi Åuda stvara, sva mi vrata pootvara. Da se zna. Ja sam spremna za ulazak u Jevropu. VidiÅj kako sam se naoruÅ¾ala?â€œ Pesnikinja bi u Åjoku, al odluÅi da tome vaÅ¾nost ne daje ode bez reÅ•i kuÅiti. NiÅjta straÅjno, zar ne? Ne bi bilo da je to sve. Nastavak sledi: prolazili su dani, a pesnikinja se ne javlja admiralu broda...U oÅaj samo Åjto nije pao kada se oglasi ona. Od sreÅte je zapevao: â€žSve pare da vrate i kamate plate ne bi bilo sreÅte kao ovo veÅ•e i da me nazove AnÅelina DÅoli rekâ€™™o bih joj, rekâ€™™o, da me glava boli.â€œ â€™™BeÅj Å¾i zlo ne misli - kad bolje razmislim ove Åjškolsko-narodske terminologije o Åivotu odbijaju, zvuÅ•e oÅajno i otrcano. Ali, mi smo bre protumaÅili Åivot i sad nam je dÅet set. Da li ovakav ili onakav, kad ga mi okujemo u lance starostavnih mudrosti ima bre da bude miran i bespomoÅtan. Nema da mrdne viÅje. A Åjta ima i da mrda. Pa zar nema u naÅjem, srpskom naÅinu Åivljenja izvesne filofske strategije. Da ne kaÅ¾em, Åiste filosofije. Å to bi mrdali, evoluirali, kultivisali se? Kojekude, Åjto bi rekâ€™™o KaraÅorÅe - kad Åte se opet vratimo na isto? Da li Åtemo se vraÅati ili se neÅtemo ni pomaÅti, meni izgleda neka egalu Åjto bi rekli u Evropi. I ja zaista ne razumem te naÅje materiÅke trudove koje zauzdavamo da bi se porodili u tuÅem svetu. Ovaj ovde, nije neki ali je bar naÅj. Mi vozimo koturaljke u drugom smeru. Bole nas, bole mene, nekâ€™™ bole i tebe. Radovane, kuÅto stigli smo do E! Ovde se ljudi jedino plaÅje samoÅte. Izuzgajali smo se pet vekova pod Turcima i joÅj Åtemo pet pod raznim â€žÅiniÅjâ€™™volikoâ€œ. Na svakih 50 godina jedan KaraÅorÅe potpiÅje, a jedan MiloÅj zasluÅži. Mi moramo razumemo vaÅ¾nost Evrope koja je namenjena nama od Budimskog sporazuma pa na ovamo. Da je onaj Hati Å erif bio pametan imao bi ne 202 nego 2002 garnizona. E, moj Hati Å erife vrano jedna, da si se samo setio na vreme da zapevaÅj i za pojas zadeneÅj. Svi bi pevali sa tobom. I da joÅj svakom Srbinu daÅj po jednog TurÅina da mu pravi druÅjtvo. Da ima Åovek sa kim da ogovara kad veÅt ne ume da peva. JoÅj da si nam krave menjao za Åasove pevanja. Ma idi, zbacili bi mi umesto tebe koga oÅteÅj. Ma, ajde molim te zbacili bi sami sebe. Ali da se vratimo na naÅjeg admirala. Da vidimo Åjta je izabrao. Jadani, nije ni znao koliko Åte ga glava tek zaboleti. Sastali se oni u obliÅnjem kafiÅtu. Pogleda, toplinu poÅeÅje razmenjivati kad kao u svakom dobrom filmu, g-Åica Perla u baÅj taj kafiÅt utrÅi: â€žDomunÅavate se vi, domunÅavate...ko u skupÅitini...ne gledaj me predugo - nismo jedno za drugo...ej, slavna pesnikinjo, nemoj da misliÅj da si neka faca...trebaÅj ti njemu zarad neÅeg...Åek samo kad interes ostvari ima odmah od tebe da se otcepi...ko od mene sada... Al ja znam dobro ko sam i Åjta sam: visina nad visinama, Åjirina nad Åjirinama. Ne gledajte me Åudno. PriÅam o fiziÅkim osobinama. A sad o mentalnim... Znae, ja ovaj svet uopÅite ne razumem. Je l hoÅte on u Jevropu ili neÅte? Iz korena sve mora da se menja...oh, kada Åtu ja biti te sreÅte?â€œ Nervozan admiral iz dÅ¾epa vadi ÅeÅljjiÅt, gladi bradu jareÅtu i ogleda se u ogle zvaniÅan, jer reÅi g-Åice Perle ipak ga pogodiÅje: â€žU Evropu, draga moja, tako se ne ulazi! ImaÅj li ti pasoÅj?â€œ Perla s vaÅ¾na: â€žImam!â€œ â€žE vidiÅj, to ti nije dovoljno! I vize ti trebaju, za koje se red Åeka i to po nekoliko sati...a potom te od nisi obojen i tako to... Ti bi u Jevropu, pa u Jevropu...Da li si ti ikad bila tamo?â€œ Perla: â€žNe, Åjto pitaÅj?â€œ â€žRadi babin zdravlja, verovatno!â€œ â€œ sada veÅt vidno iziritiran admiral â€œ â€žSedi tu gde jesi jer i onako i za gde si nisi.â€œ â€žViÅje o sveta nije. Pa Åjta! Zato i hoÅtemo u Jevropu. Da je ogledamo malo. Da i mi vidimo kako se lepo moÅ¾e Åiveti...eto, ja bih, na primer, mogla od umetnosti...ja sam se naoruÅ¾ala!â€œ â€žJa nisam naoruÅ¾ana?!â€œ- dodaje pesnikinja. â€žZato ÅteÅ gde jesi!â€œ- dodaje Perla â€œ â€žBolje iÅim nego niÅim. VidiÅj li sve one glumice? MisliÅj li da su im prave guzice? Il zubi? E moja, misliÅj da se sa samom pameÅtu moÅ¾e daleko dogurati? Da ti ja kaÅ¾em: NE! MoraÅj u nekoj stranci biti! Znam i ja neÅjto. MoÅ¾eÅj biti najpametnija al ako nisi, kako ono oni kaÅ¾u...da, obojena, e cvrc MiloÅe, ima da nema, niko nema da te vidi. Znam i ja neÅjto, nego Åjta!â€œ â€žPa u koju si ti stranku uÅila?â€œ â€œ admiral zainteresovano poÅe ozbiljno da se kole osnovati moju stranku! ZvaÅtemo se Silikonska dolina za Jevropu! Ni pasoÅj, a ni te tvoje vize nam neÅte trebati. Samo silikon!â€œ â€œ ponosno Åte Perla. â€žTo Åte se stvarno smatrati izlivom mozgovalâ€œ â€œ dodaje pesnikinja. â€žTako je! U ponosnija Perla. â€žUpravo ovakve okolnosti su naterale nas, male ljude, da svoje srodne duÅje okupimo pod jednu kapu i da se Åvrsto drÅ¾imo odrÅavajuÅti naÅj integritet.â€œ â€œ viÅje za sebe dodaje pesnikinja. Å Admiralu nije lako, uzdiÅje Å sam. Za koga da se odluÅi? Nije naÅja stvar, mislite se vi. I ne bi bila da samoÅta ljude Srbe ne selektira u dve podvrste: - Prva vrsta je prava pravcata kolonija poluidiota koji to nisu bili ali ih samoÅta naterala. Srbi iz samoÅte poÅinu da se bave politikom, valjda da imaju gde i sa kim da popiju kafu pre nego Åjto zakrvice po sluÅbenoj duÅnosti; rasprodaju seoska imanja da bi se uvalili u gradski krkljanac; studiraju po trideset godina da bi imali druÅjtvo sa fakulteta. - Drugi su slobodnjaci, samotnjaci, slobodumnici i zauzetnici samima sobom kojima se fuÅka za sve. Oni ni ne primeÅtuju da su sami dok ne nalete u neki bircuz kad tamo drug iz Åjcole sa firmom. Slave dvadeset godina rada. Blago njemu: on ima Åjefa. Sad je jasno kako to ide. Åeim Srbi poÅnu da se druÅ¾e, firma se privatizuje i kuÅj - sam si se rodio, sam ÅteÅj i da umreÅj. SamoÅta je specifiÅne zapremine i ne bi bilo zgoreg potpisivati ugovore o samovanju. JaÅ penzije ne bi ni davao

onima koji rade a ne samuju, nego onima Āito samuju a ne rade. Treba bre to potegnuti na leĀima. Srbin i samoĀa su ko rak samac i alga vlasulja. Vizir im je isti. E, zato se naĀj admiral muĀi! Ne moĀ¾e viĀje sam. Ali, Āita izabrati? Ovo mu je ko crveno crno na ruletu, mala i velika serija. Ostala mu joĀj samo jedna ruka. To Āito pesnikinja pametno zbori i nije mu neka siguracija. Folk diva opet glupa jeste, ali sve to moĀ¾â€™ da bude, a ne mora da znaĀi. MoĀ¾da mi bez obzira na koeficijente inteligencije, predodreĀenosti i talente treba ipak da budemo razumni i oprezni, a sve u svrhu odlaganja preteranog napretka. Neke stvari se ovde nikada ne menjaju. A Āito bi se i menjale kad Āe opet da se promene i vrate na isto.Ā KaĀ¾u, Āito ti je let viĀji, to ti je tres teĀi. I da se ne laĀ¾emo: oni koji su na preĀac uspevali i odletali odavde nisu se vraĀali veĀ sunovraĀali. Eh, ja se raspriĀao kao da me neko neĀito pita. Kao da su uĀ¾ivo. Ali Ā¾ao mi Āoveka.Vuku ga ali ne bere on brigu. Tamo se i uputio kad bolje razmisli. Unazad. Spala knjiga na tri slova: skupĀitina, fakultet ili grand Ājou? A Āita kaĀ¾ete? I MI imamo BermudskiĀ trougao, BRE. Ja se evo krstim veĀ duĀ¾e vreme, sve se krstim i levom i desnom. Da me vidi moj pokojni Milojica na mestu bi me ubio.

Napomena: Rad je na konkursu *ZLATNA KACIGA 2009* koji je raspisao Kulturni centar KruĀjevac, dobio specijalnu diplomu za kvalitet od strane festivalskog Ā¾irija.
Ā Svetlana Pollak i Sanja PetroviĀ